

ದಹನ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ನುಡಿದನು. ||೬|| ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂಪರೆ— “ರುದ್ರ ಸೂಕ್ತವು” ತೀರ
ಮಹತ್ವದ್ದು. ಅದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗವು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವದು. ಆ ಅಭಿಷೇಕದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತರಬೇಕು.
||೭|| ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರೇತದ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುಡಿಸಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಅಂತ್ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಗುರು ನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಕೊಳ್ಳು ||೮|| ಹೀಗೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿ,
ಆ ಯತಿಯು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಪತಿಯ ಕಿವಿ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿದಿವೆ” ಎಂದಳು. ||೯|| ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರು ನಗುತ್ತ “ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಕಂಡು
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ನಾನೇ! ||೧೦|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಳಲು ಅನುಪಮವಾಗಿದೆ.
ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿನಗೆ ವಿಶ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆ, ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ||೧೧|| “ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ
ಮನುಷ್ಯನು ಉತ್ತಮನಾಗಿರಲಿ, ನೀಚನಾಗಿರಲಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಿರಹಿತಾಗಲಿ, ಹ್ಯಾಗೇ
ಧಾರಣ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ಪಾಪಮುಕ್ತನಾಗುವನು. ||೧೨|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವದರಿಂದ ದೊರಕುವ
ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಗಣ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯು ಸಾರು
ವದು. ||೧೩|| ಒಂದು ಸಾವಿರ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವವನು ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ರುದ್ರನೇ ಆಗುವನು.
ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಆತನನ್ನು ವಂದಿಸುವರು. ||೧೪|| ಸಾವಿರ ಧರಿಸಲು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ, ಎರಡೂ ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು, ಎರಡೂ ಮುಂಗೈಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು, ಮತ್ತು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು, ||೧೫||
ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೆರಡರ ಮಾಲೆ, ಮತ್ತು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು, ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹನ್ನೆರಡು
ಹೀಗೆ ಧಾರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ||೧೬|| ಒಂದು ನೂರು ಎಂಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊರ

ಇಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಧಿಯಿಂದ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವವನು ರುದ್ರಪುತ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆ
 ಹೊಂದುವನು. ||೧೭|| ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು, ಹವಳ, ಸ್ವಟಿಕ, ಬೆಳ್ಳಿ,
 ಬಂಗಾರ, ವೈಡೂರ್ಯವೆಂಬ ರತ್ನಗಳು ಇರಬೇಕು. ||೧೮|| ಅದರ ಫಲವು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ
 ವಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ತುಸು ದೊಡ್ಡವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಮಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಂತಹವನ್ನೂ ಧರಿಸಬೇಕು
 ||೧೯|| ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯುಳ್ಳವನನ್ನು ಪಾಪಗಳು ಮುಟ್ಟಲಾರವು. ಆತನಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯುಂಟಾ
 ಗುವದು. ಅವನು ಅಖಂಡವಾಗಿ ರುದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವನು. ||೨೦|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
 ಜಪಾನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವವನು, ಅನಂತ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಶ್ರೋತೃಗಳೆಲ್ಲರೂ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ
 ಲಾಲಿಸಬೇಕು. ||೨೧|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸದ ಮಾನವನ ಜನ್ಮವು ಘೋರವೂ ವ್ಯರ್ಥವೂ ಆದುದೆಂದು
 ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂಜ್ರವಿಲ್ಲದವನ ಜನ್ಮವಾದರೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ. ||೨೨|| ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
 ಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ತಲೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನದ ಫಲವು
 ದೊರಕುವದು. ||೨೩|| ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ರುದ್ರಸೂಕ್ತದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕು,
 ಅಂದರೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಸಮನಾದ ಫಲ ದೊರಕುವದು. ||೨೪|| ಒಂದು ಮುಖ, ಐದು ಮುಖ, ಹನ್ನೊಂದು
 ಮುಖ, ಮತ್ತು ಅಶ್ವರ್ಚಕರವಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮುಖ ಹೀಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮುಖಗಳಿರುವವು. ||೨೫||
 ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮುಖಗಳುಳ್ಳವು ದೊರೆತರೆ ಒಳಿತು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖಗಳುಳ್ಳವು
 ದೊರೆತಾಗ್ಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಧರಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ದೊರಕುವವು. ||೨೬|| ಈ
 ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಒಂದು ಆಖ್ಯಾನವು ತೀರ ಗಹನವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಪಾಪಗಳೆ

ಲ್ಲವೂ ಬೇಗನೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವವು. ||೨೭|| ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಸೇನನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಅರಸನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸುಧರ್ಮನೆಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಮಗನಿದ್ದನು. ||೨೮|| ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರನಾದ 'ತಾರಕ'ನೆಂಬವನು ಆ ಸುಧರ್ಮನ ಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜ್ಞಾನವಂತರು. ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೯|| ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನವರು. ಆತಿ ಸುಂದರರು, ಸುಕುಮಾರರು. ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವರು. ಈ ರೀತಿ ಈವರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ||೩೦|| ಆಟ, ಊಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿರುವರು. ಈ ಬಗೆಯಾದ ಕುಮಾರರು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಶೈವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ||೩೧|| ಅವರು ಎಲ್ಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶೃಂಗಾರ, ಅಲಂಕಾರಗಳೆಂದರೆ- ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಭಸ್ಮಧಾರಣ, ತಿಲಕ, ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ||೩೨|| ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಅಲಂಕಾರ, ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕಿಂತ ಕೇಳಾಗಿ ಕಾಣುವರು. ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ||೩೩|| ತಾವು ರಾಜಮನೆತನದವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು, ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರು ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರು. ಆದರೆ ಆ ರಾಜಕುಮಾರರು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ಕಲ್ಲು ಕಬ್ಬಿಣವೆಂದು ಚಲ್ಲಿಕೊಡುವರು. ||೩೪|| ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿದ ಪರಾಶರ ಮಹರ್ಷಿಯು ಆ ಭದ್ರಸೇನನ ಅರಸನೆಗೆ ಬಂದನು. ||೩೫|| ಋಷಿಯು ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನು ಎದುರಾಗಿ ಹೋದನು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಂದನೆ ಮಾಡಿ, ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದನು. ||೩೬|| ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೆ ಆನಂದದಿಂದ ಉಪಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನು. ||೩೭|| ರಾಜನು ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮುನೀಶ್ವರನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದ- "ಭಗವನ್ ! ಏನು ಮಾಡುವುದದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ತಗಲಿದೆ. ||೩೮|| ಅವರು ರತ್ನಾಭರಣ, ಅಲಂಕಾರ, ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲೊಲ್ಲರು. ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಠಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಸರ್ವಾಭರಣಗಳೆಂದರೆ ಅವೇ ಅವರಿಗೆ ||೩೯|| ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳರು. ಇವರ ಜ್ಞಾನವು ಅದೆಂತಹದೋ ತಿಳಿಯದು. ಸ್ವಾಮಿ! ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೇನೇ ಹುಡುಗರು ಕೇಳುವರು. ||೪೦|| ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯ-ವರ್ತಮಾನಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳನ್ನು ಅರಿತವರು ತಾವು ಅದರಿಂದ ಮುನಿಗಳೆ! ಈ ಸಂಗತಿಯು ಕಾರಣವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೪೧|| ರಾಜನ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳು ಮುಗುಳು ನಗೆ ನಕ್ಕರು. ಮತ್ತು ಈ ಸಂಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಕಥೆಯು ಒಳ್ಳೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಕೇಳು ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ||೪೨|| “ನಿನ್ನ ಮಗನ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗನ ವೃತ್ತಾಂತವು ವಿಸ್ಮಯಜನಕವಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಲಾಲಿಸು” ಎಂದು ಆಗ ಋಷಿಗಳು ನುಡಿದರು. ||೪೩|| “ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ *ನಂದಿಗ್ರಾಮವೆಂಬುದೊಂದು ನಗರವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೇಶ್ಯೆಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತೀರ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯಾದ ಸುಂದರಿಯು. ಅವಳ ತೇಜವು ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಗೆ ಸಮವಾಗಿತ್ತು. ||೪೪|| ಇವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಸುವರ್ಣದ ಸುಖಾಸನವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹುಣ್ಣಿವೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಭತ್ತವಿತ್ತು ||೪೫|| ಅವಳ ಮನೆಯು ಬಂಗಾ ರದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಳ ಆವುಗೆಗಳು ಬಂಗಾರದವು. ಮತ್ತು ಹಲವು ಬಗೆಯ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಅಲಂಕಾರಗಳು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುವವು. ||೪೬|| ಅವಳು ಮಲಗುವ ಮಂಚವು ರತ್ನಖಚಿತವಾದದು. ಮಿತಿಮೀರಿ ದಷ್ಟು ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಆಕಳು, ಎಮ್ಮೆ, ದಾಸ-ದಾಸಿಯರೇ ನೊದಲಾಗಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

* ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಂದಿಗ್ರಾಮವಿತ್ತು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ “ಮಹಾನಂದಾ” ಎಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯಿದ್ದಳು.

||೪೭|| ಸರ್ವಾಭರಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮನ್ಮಥನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ರತಿಯೆಂತೆ ತೋರುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಸ ಹರೆ, ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ತೀರ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ||೪೮|| ಗಂಧ, ಕುಂಕುಮ, ಕಸ್ತೂರಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧವುಷ್ಪಗಳೇ ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಅವಳ ಮನೆಯು ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತಳಾಗಿದ್ದಳು. ||೪೯|| ಧನ-ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಪರಿಗಣನೆಯು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ ಮಿತಿಮೀರಿತ್ತು. ಇಂತಹ ವಿಲಾಸದಿಂದ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ||೫೦|| ಹೀಗೆ ಅವಳು ವೇಶ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದು ತನಗೆ ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಅನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುವಳು. ||೫೧|| ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ನಾಟ್ಯ ಮಂಟಪವು ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದು ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ರತ್ನಖಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಳು. ||೫೨|| ಸಖಿಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ದಿನಾಲು ಮನದಣಿ ನರ್ತಿಸುವಳು. ಮತ್ತು ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ, ಆ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಕೋಳಿ, ಮಂಗಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದಳು. ||೫೩|| ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಭರಣಗಳಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಕೋಳಿಯ ತಲೆಗೆ ಒಂದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಳು. ||೫೪|| ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೂ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವಳು. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯು ಜರಗಿತು. ||೫೫|| ಶಿವವ್ರತನೆಂಬ ಮಹಾಧನಿಕನಾದ ವೈಶ್ಯನು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆ ಭಸ್ಮಾಂಕಿತನಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಅವಳ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕನು. ||೫೬|| ಆತನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಲಿಂಗವಿತ್ತು. ಪ್ರಖರವಾದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಂತೆ ತೇಜವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ||೫೭|| ಆ ವೈಶ್ಯನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ, ವೇಶ್ಯೆಯು ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,

ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ನಾಟ್ಯಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿದಳು. ||೫೮|| ಆ ವೈಶ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಬಹುಬೆಲೆಯ ಲಿಂಗವು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ತೇಜವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ||೫೯|| ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು. ಅಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವು ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಸಖಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ||೬೦|| “ಬೆಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೊಡುವನೋ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಕೇಳು. ಇಲ್ಲವೆ ರತಿಗೆ ಕೊಡುವನೋ ಹೇಗೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಆತನ ಕುಲಸ್ತ್ರೀ ಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ||೬೧|| ಒಡತಿಯ ವಚನದಂತೆ ಸಖಿಯ ವೈಶ್ಯನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ದಳು—“ನೀವು ಲಿಂಗರತ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯು ನಿಮಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಸಂಗಸುಖ ವನ್ನು ಕೊಡುವಳು. ||೬೨|| ಇಲ್ಲವೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುವಂತಿದ್ದರೆ ಲಕ್ಷಾವಧಿಯ ವರೆಗೆ ಹಸಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧಳಿರು ವಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದಾಗಬೇಕು” ಎಂದು. ||೬೩|| ಸಖಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೈಶ್ಯನು ನಗತೊಡಗಿದನು. ಮತ್ತು—“ರತಿ ಸುಖಾಪೇಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೇ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ||೬೪|| ನಿಮ್ಮ ಮುಖ್ಯವೇಶ್ಯೆಯು ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯಾಗಬೇಕು. ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪತಿವ್ರತಳಾಗಿರ ಬೇಕು.” ||೬೫|| ವೈಶ್ಯನು ಮುಖ್ಯಳಾದ ವಾರವನಿತೆಯನ್ನು ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದನು— “ನೀನು ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯತೆಯೇನು? ||೬೬|| ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಧರ್ಮ, ಎಲ್ಲಿಯ ಕರ್ಮ? ನಿಮಗೆ ಬಹುಜನರ ಸಂಗವು. ಹೀಗಿದ್ದು ಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬ ಶಬ್ದವು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಲ್ಲು ವುದು ಹೇಳು ||೬೭|| ಯಾವಾಗಲೂ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುವದೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಾಚಾರವೆಂದು ಖ್ಯಾತಿಯುಂಟು ಯಾವಾ ಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನುಡಿದನು ||೬೮|| ವೈಶ್ಯನ ವಚನ

ವನ್ನು ಕೇಳಿ, ವೇಶ್ಯೆಯು ಹೇಳಿದಳು. “ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿರುವೆನು. ||೨೯|| ನನಗೆ ಲಿಂಗರತ್ನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ತನು-ಮನ-ಧನಗಳಿಂದ ರತಿಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವೆನು” ಎಂದಳು. ||೩೦|| “ಈಗ ನೀನು ಹೇಳುವ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡು. ಮೂರು ದಿನ ಹಗಲಿರುಳು ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವೆನೆಂದು” ಎಂದು ವೈಶ್ಯನು ನುಡಿದನು. ||೩೧|| ಆಗ ಆ ವಾರವನಿತೆಯು ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಆ ವೈಶ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಯಾದಳು. ||೩೨|| ಆಗ ವೈಶ್ಯನು ರತ್ನಲಿಂಗವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ ವೇಶ್ಯೆಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ||೩೩|| ವೈಶ್ಯನು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು—“ಪ್ರಿಯೆ! ಲಿಂಗವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀನು ವರ್ತಿಸು. ||೩೪|| ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಜತನ ಮಾಡಿ ಇಡು. ಈ ಲಿಂಗವು ನಾಶವಾದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡುವೆ” ||೩೫|| ಎಂದನು. ವೈಶ್ಯನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವಳು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರಾಣ ಸಮಾನವೆಂದು ಬಗೆದು, ಜತನ ಮಾಡುವೆ ಎಂದಳು. ||೩೬|| ಹೀಗೆ ಅವರಿರ್ವರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತ ನೃತ್ಯಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿದ ಮೂಲಕ ಮಂದಿರದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ||೩೭|| ಮತ್ತು ಆಗ ವೈಶ್ಯನು “ಸಂಭೋಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹತ್ತರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩೮|| ವೈಶ್ಯನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ವೇಶ್ಯೆಯು ಲಿಂಗರತ್ನವನ್ನು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಡುವಿನ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಅನಂತರ ಅಂತರ್ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ||೩೯|| ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರು ವಿಲಾಸಮಗ್ನರಾಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಳೆಯಿತು. ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಆ ನಾಟ್ಯಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದಿತು. ||೪೦|| ಅದರಿಂದ ಮಂಟಪವು ಕ್ಷಣ

ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಯಿತು. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ಆಗ ವೈಶ್ಯನು ಶೋಕಿಸಹತ್ತಿದನು. ||೮೧|| “ಹಾಯ್ ಹಾಯ್ ಇದೇನಾಯಿತು. ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೇ ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತಲ್ಲ !” ಎಂದು ದುಃಖಿಸುವಾಗ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಿದರು. ||೮೨|| ಸುಟ್ಟ ಮಂಟಪವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆದರಿ ಕೆದರಿ ಶೋಧಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ದಹಿಸಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಿದಕೋಳಿ ಮಂಗಳಕೆರಡೂ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದವು. ||೮೩|| ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ವೈಶ್ಯನು ಅತಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದನು. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನಾನೂ ಜೀವಿಸಲಾರೆ.” ||೮೪|| ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು. ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದನು. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು. ||೮೫|| ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಸುಟ್ಟಿತು ಎನ್ನುತ್ತ ತಾನೂ ಕೂಡಲೇ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು. ನಾಗರಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ವೇಶ್ಯೆಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಆಳವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ||೮೬|| ಹಾಯ್ ಹಾಯ್ ! ಇದೇನು ಅನಾಹುತವು. ಸಂಭವಿಸಿತು. ? ಪುರುಷಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು. ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಲಿಂಗವು ಭಸ್ಮವಾಯಿತು. ||೮೭|| ವೈಶ್ಯನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪತಿಯು. ಆತನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಯಿತು. ನಾನು ಪತಿವ್ರತೆಯ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವೆನು.” ||೮೮|| ಎಂದು ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಸಹಗಮನಮಾಡಲು ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ||೮೯|| ವಸ್ತ್ರ, ಭೂಷಣ, ದ್ರವ್ಯಭಾಂಡಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಚಂದನ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಗೊಳಿಸಿದಳು. ||೯೦|| ತನ್ನ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೂ ಬಂಧುಬಳಗದವರಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಪತಿಯ ಸಂಗಡ ಹೋಗಲು, ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ಅಸ್ಥಿ ಕೇಳಹತ್ತಿದಳು. ||೯೧|| ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಂಧುಬಾಂಧವರೆಲ್ಲರು

ದುಃಖಿಸಹತ್ತಿದರು. ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ-“ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ ? ಅದೆಂತಹ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸತೊಡಗಿರುವೆ ? ||೮೨|| ನಾವು ಯಾವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದಿರುವೆವೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ದೂಷಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ನೀನು ಇದನ್ನೇನು ಆರಂಭಿಸಿರುವೆ ? ||೮೩|| ವೇಶ್ಯೆಯರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ರತಿಗಾಗಿ ದಿನಾಲೂ ಪುರುಷರು ಬರುವುದುಂಟು. ಅವರಿಗೆ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಈತನು ಹೇಗೆ ಪತಿಯಾದನು ? ||೮೪|| ಎಲ್ಲಿಯ ವೈಶ್ಯ ? ಎಲ್ಲಿಯ ಲಿಂಗ ? ಸುಳ್ಳೇ ನಿನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಸುಡಲಿರುವೆ ! ವೇಶ್ಯೆಯರ ಧರ್ಮವು ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ದಿನಾಲೂ ಹೊಸ ಪುರುಷನು. ||೮೫|| ಇಂತಹ ವೈಶ್ಯರು ಅದೆಷ್ಟು ಜನ ಬರುವರೋ ಏನೋ. ನೀನು ಅದೆಂತು ಅವರ ಸತಿಯಾಗುವಿ ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅದೆಂತು ಹೇಳೋಣ ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಗರದ ಜನ ನಕ್ಕಾರು. ” ||೮೬|| ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಮತ್ತು ಅವಳ ಬಂಧುಗಳೂ ಸಹಗಮನದಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಏನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವಳು ಯಾರ ವಾತಿಗೂ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಇಂತೆಂದಳು- ||೮೭|| “ ವೈಶ್ಯನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಪತಿಯು. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಅವನೆದುರು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿರುವೆ ||೮೮|| ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇರಿಸುವೆನು. ಹಗಲಿರುಳು ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಆತನ ಸತಿಯಾಗಿರುವೆನೆಂದು, ||೮೯|| ನನ್ನ ಪತಿಯು ಮೃತನಾದನು. ಅಂದಮೇಲೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಜೀವಂತಳಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂಬುದೇ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದ ತಿರುಳು, ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುವವು. ||೯೦|| ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡುವ ಸತಿಯು ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಅಶ್ವ ಮೇಧ ಯಜ್ಞದ ಪುಣ್ಯ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಳು. ||೯೧|| ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ವಂಶದ ತೊಂದು ತಲೆಯ

ಎಲ್ಲ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯ ಹತ್ತರ ನಿಂತು ಹಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗಾಧವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಒದಗಿತು. (೧೦೭)

ವರನ್ನೂ ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರ ಪಕ್ಷದ ಇಸ್ಪತ್ತೊಂದು ತಲೆಯವರನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡು ತಲೆಯವರನ್ನು ||೩|| ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಜನರು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೇಗನೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ಹೀಗೆಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವವು. ||೩|| ಸಹಗಮನದಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಪುಣ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದು. ಸಂಸಾರವು ದುಃಖಸಾಗರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಂಟು. ಈ ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಮಾಡುವುದೇನು? ಎಂದಾದರೂ ಸಾಯುವದು ನಿಶ್ಚಿತವು. ||೪|| ಹೀಗೆಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಹತ್ತರ ಬಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ||೫|| ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದಳು. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆತ್ಮುಲ್ಲ್ಯಾಸದಿಂದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದಳು. ||೬|| ಎಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆ ಭರದಿಂದ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಒದಗಿದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯು ಬಣ್ಣಿಸಲಸದಳು. ||೭|| ಐದು ಮುಖಗಳುಳ್ಳವನು, ಹತ್ತು ಭುಜಗಳು, ನಾಗಸರ್ಪದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನಪಾತ್ರ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಡಮರುಗಳುಳ್ಳ ಸದಾಸಿವನು ||೮|| ಭಸ್ಮಾಂಕಿತನು, ಜಟಾಧಾರಿಯು, ನಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವವನು, ಇಂತಹ ಸಾಂಬನು, ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣ ಮಾಡಲು ಹಾರಿಕೊಂಡ ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನು ಮೇಲೆಯೇ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದನು. ||೯|| ಆ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯೇ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಜಗನ್ನಾಥನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ||೧೦|| ಶಂಕರನು ವೇಶ್ಯೆಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. “ನಿನ್ನ ಮನೋನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈಗ ನೀನು ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡಿಕೊ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೧೧|| “ಸತಿಯೇ ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ, ಧೈರ್ಯವನ್ನು

ನೋಡಲು ನಿನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನಾನು ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ||೧೨|| ವೈಶ್ಯನ ವೇಶದಿಂದ ಬಂದವನು ನಾನು. ರತ್ನ
ಲಿಂಗವಾದವನಾದರೂ ನಾನೇ ! ಮಾಯೆಯ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ನಾಟ್ಯಮಂಟಪವನ್ನು ಸುಟ್ಟಿನು. ||೧೩||
ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಲು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆನು. ನೀನೇ ನಿಜವಾದ ಪತಿವ್ರತೆಯ. ನಿನ್ನ ವ್ರತವನ್ನು
ಸತ್ಯಗೊಳಿಸಿದಿ. ||೧೪|| ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಬೇಡಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವೆ. ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ
ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಬಯಸುವಿ ಈಗ ಹೇಳು” ಎಂದು ನುಡಿದನು. ||೧೫|| ಆಗ ವೇಶ್ಯೆಯು—
“ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯೆ ! ನಾನು ವರವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವರ್ಗ-ಭೂಮಿ-ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿನ ಭೋಗ, ಐಶ್ವರ್ಯ
ಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ||೧೬|| ಮಹಾಮಹಿಮನೆ ! ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವೆ.
ನನ್ನ ಬಂಧುವರ್ಗ, ಅಪ್ಪೇಷ್ಟರೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರಲಿ. ||೧೭|| ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಹಲವಾರು ಜನ ದಾಸಿಯ
ರುಂಟು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆ ! ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಒಡಗೂಡಿ, ಪಶು
ಪತಿಯೆ ! ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವೆ. ||೧೮|| ನಮಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಾಗಕೂಡದು. ಈ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಬಂದು ಹೋಗುವುದು ತಪ್ಪಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ ! ಬೇಗನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತ ಚರಣಕ್ಕೆ ಎರ
ಗಿದಳು. ||೧೯|| ಅವಳ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಗೌರೀರಮಣನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದನು. ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರ
ದೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಯ್ದನು. ||೨೦|| ಅವಳ ನಾಟ್ಯಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಂಗನ
ಘಾತವು ಕೋಳಿಯ ನಾಶವು ಆಯಿತಷ್ಟೆ ! ||೨೧|| ಪರಾಶರ ಋಷಿಗಳು ಭದ್ರಸೇನ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು—
“ಅರಸನೇ, ಕೇಳು. ಆ ಮಂಗವು ಮರ್ಕಟಕ್ಷವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಜನ್ಮ
ತಾಳಿತು. ||೨೨|| ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕೋಳಿಯು ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣೆಯ

ಫಲವು ಇಂತು ಘನವಾಗಿದೆ. ಕ್ಷುದ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ರಾಜಕುಮಾರರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದುವು ||೨೩|| ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರ
ದಿಂದಾಗಿಯೇ ಈಗ ಅವರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಕುಮಾರರು ಜ್ಞಾನವಂತರೂ
ಕೇವಲ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರೂ ಆಗಿರುವರು. ||೨೪|| ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು. ದಿನಾಲೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷ
ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಂತಹರ ಮಕ್ಕ
ಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ||೨೫|| ಈಗಂತೂ ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವರು. ಅದರಿಂದ ದೊರ
ಕುವ ಪುಣ್ಯವು ಅಗಣಿತವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಪರಾಶರರು ಹೇಳಿದರು. ||೨೬|| ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪರಾಶರ ಮಹರ್ಷಿಗಳು
ಒಳ್ಳೆ ಹರುಷದಿಂದ ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೨೭||
ಮುಷಿಯ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಾಜನು ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ತೀರ ಗಹನವಾದುದಾಗಿದೆ.
ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ||೨೮|| ಹೀಗೆಂದು ಸಿದ್ಧನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ
ಹೇಳಿದನು. ಅಪೂರ್ವವಾದುದಾಗಿದೆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯು. ||೨೯|| ಗಂಗಾಧರನ ಮಗನಾದ ಸರಸ್ವತಿಯು
ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು.
ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕೂ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೩೦||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತ್ರಾವ್ಯುತ್ಪತ್ತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತೃಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಿನಿರೂಪಣಂ ನಾಮ ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||